

Mildred in gesprek met Petra van der Wiel

Petra is nog niet zo lang lid van onze vereniging. Als jonge moeder met een drukke baan heeft zij toch nog tijd om regelmatig bezig te zijn in en met haar pas verworven tuin. Toen ik arriveerde voor het gesprek, was zij druk bezig met het verspenen van jonge plantjes. Wie is zij? Een kennismaking.

Petra, wil je om te beginnen jezelf even voorstellen: wie ben je, wat doe je in het dagelijks leven en wat doe je in je vrije tijd?

“Ik ben Petra en woon samen. Mijn partner en ik hebben wel trouwplannen. Ik heb twee dochters van negen en zeven jaar en drie stiefkinderen van drieëntwintig, achttien en acht jaar. Ik zit al bijna twintig jaar in de zorg. Op dit moment werk ik vijftientig uur per week als ziekenverzorgster op de gesloten afdeling van een verpleeghuis voor mensen met dementie. Ik draai onregelmatige tijden en werk ook in de avond- en nachtdienst. Ik volg nu een cursus ‘het dementerende brein’ om mijn kennis met betrekking tot mijn werk te verdiepen.

In mijn vrije tijd lees ik graag literaire thrillers. Ook knutselen is een hobby van mij. Verder fotografeer ik veel. Ik maak graag natuurfoto's. Ik houd ervan om in het voorjaar het ontluikend groen en in het najaar de mooie herfstkleuren vast te leggen.”

Via de mail heb je een oproep gedaan. Kun je daar iets over vertellen?

“Op mijn werk ben ik een verbeterplan gestart. Dat plan is gebaseerd op het idee van belevingstuinen voor mensen met dementie. Het verpleeghuis heeft een groot terras. Dat wil ik volgens dat idee inrichten. Er is een actieve hoek. Daar is een eetbare tafel gekomen waar kruiden in worden gekweekt door bewoners. Zij kunnen zo staand tuinieren. Er zijn verrijdbare bakken met aardbeiplanten en viooltjes. Ik heb fruitbomen besteld.

Er zijn bewoners die niet teveel prikkels kunnen hebben. Daarom is er ook een rusthoek waar bewoners zich kunnen terugtrekken.

Ik had de beschikking over een beperkt budget. Dat is inmiddels helemaal besteed. Maar er is behoefte aan meer tuinspullen.

Daarom heb ik een oproep gedaan: spullen die tuinleden niet meer nodig hebben, zijn zeer welkom, zoals grote plantenspotten en hanging baskets.”

Hoe heb je Houtwijk de Noord gevonden?

“Door het wandelen in de Uithof. Mijn man en ik kenden dit complex niet.

We raakten in gesprek met een lid van 't Is Altijd Wat en ontdekten bij die gelegenheid dat hier ook Houtwijk de Noord zat. De tuinen die we van deze vereniging zagen spraken ons aan. We hebben op de site gekeken en lazen dat er een tuin beschikbaar was. We waren namelijk op zoek naar een volkstuin.”

Heb je eerdere ervaringen met tuinieren?

“Van mijn vierde tot mijn negende jaar heb ik in de Bosjes van Poot gewoond, in een woonwagen. Het bos was mijn tuin. Mijn vader kweekte in bakken bloemen en groenten. Hij was altijd met plantjes bezig. Zo heb ik het tuinieren meegekregen.

Later woonden mijn ouders met hun gezin in een gekraakte woning in Duindorp.

Met mijn eigen gezin woon ik in een huis zonder tuin.

Maar ik houd ervan om te tuinieren en buiten te zijn.

Daarom heb ik het stukje gemeentegrond voor ons huis vol gezet met bloemen en sier- en fruitheesters. Ook

heb ik bloembollen gepoot. Het is leuk om daarover van voorbijgangers positieve reacties te krijgen.”

Wat was je drijfveer om hier te tuinieren?

“Voorheen hadden wij een tuin op Vlietlust. Van de eigenaar mochten we er tuinieren als we bereid waren twee zwerfkatten, die hij onder zijn hoede had genomen, te eten te geven. Wij wilden de katten wel verzorgen, maar ook de tuin overnemen. Dat is gebeurd.

Het perceel was erg verwaarloosd. We hebben veel kosten gemaakt om hem op te knappen en het er naar onze zin te maken. We hebben er maar enkele maanden van kunnen genieten. Tot ons grote verdriet werd het tuinencomplex opgedoekt, omdat er huizen zullen worden gebouwd.

Daarom kwam deze tuin als een geschenk uit de hemel. De tuin is mijn oplaadpunt. Ik heb een druk leven. Als mijn hoofd vol zit, kan ik me hier ontspannen.”

Het was een goed verzorgde tuin die je overnam. Maar je hebt toch al veranderingen aangebracht.

Wat wil je met je tuin?

“Mijn man en ik hebben ieder een eigen stukje. Hoewel ik heb inmiddels weer een beetje van zijn stukje ingepikt. Hij heeft geen groene vingers en heeft niets met tuinieren. Maar hij vindt het wel fijn om zomaar te zitten, te kijken naar ‘zijn’ stukje tuin en te genieten.

In ‘mijn’ stukje staan vele soorten groenten. De kas staat vol met kweekgoed. Van tegels heb ik een kruidentrap gemaakt. Ik heb bessenstruiken geplant en bloembollen in de grond gezet. In de mobiele kas heb ik verschillende soorten tomaten staan. Ik wil zowel een moes- als een siertuin.

Tussendoor pak ik een boek en ga lekker lezen. Als het mooi weer is, krijgen we een hint van mijn stiefdochter: “Gaan we BBQ ‘en? Dus dan steken we de BBQ aan.”

Wat vind je het leukste aspect aan tuinieren?

“Het geeft veel voldoening om uit zaad een plant te zien groeien en die op een gegeven moment te kunnen eten.

Oogst na inspanning. Tuinieren is genieten.

Het is leuk om steeds meer kennis op te doen. Wat ik niet weet zoek ik op internet op. Ook vraag ik veel aan andere leden.”

Wat vind je fijn aan het lidmaatschap van de vereniging?

“Het is goed dat er verplichte werkbeurten zijn. Ik vind dat ons complex er verzorgd uitziet. Ik zie dit graag en hoop dat het zo blijft.

De Surinaamse middag en het BBQ ‘en vonden we heel gezellig. Je maakt bij zo’n gelegenheid kennis met andere leden, die je nog niet eerder hebt gezien. Onze twee dochtertjes zijn ook vaak hier. Wij willen dat zij zich netjes gedragen en geen overlast veroorzaken. Als dit wel het geval is en wij hebben het

niet in de gaten, dan hoop ik dat mensen ons waarschuwen.”

De vereniging heeft regelmatig behoefte aan vrijwilligers. Is er iets waar je goed in bent en wat je eventueel kunt inzetten voor de vereniging?

“Ik ben goed in verzorgen. Als mensen hulp nodig hebben en een beroep op mij doen, help ik ze graag.

Petra , hartelijk dank voor dit gesprek en voor de plantjes. Ik wens je nog vele fijne uurtjes op jullie tuin om groenten en bloemen te kweken en lekker te ontspannen. Ik hoop van harte dat leden aan je oproep gehoor geven!

April 2017